

חסיבון פרק להל

ואי עומדה היום למשפט איכה אפקי רוחי אל האלהים אשר נחמה. ויהי כדברה אלהים בדברים האלה ויחס קזה ויבא עשה ויבגר יומה וחמה וחאסף אל עמה. והימים אשר מלכה אלקסנדרה המלכה השבע שנים ויהיו כל ימיה ל"ז שנים והאשה אשה חיל מחד ומ שח הרוחה כובשה ליגרה ולא הפאה ולא פשטה באלהים ולא ברה ממנחתיו כי חמה ודעה היה היה וערמה לפוב היתה בקרבה ולרוב: חממה ונדל: שכלה הגיטה לבבול הגדת העתידות ובחממה כי רבה היתה מרומה בימיה את אויביה ומשפילה את אויביה ואת שונאי ואתי הגועה גדולה לישראל כל ימיה. ועל כן אחרי מותה תלמות רבות ולרות חוקות ומלחמות נמחו בבית מלכותה עקב אשר בימיה שקטה הארץ. והיא בימיה הרץ הארת מאלות הגוים לא חמדה נלכה לאור עליה רק ארצות הגוים אשר לכד והכה הורקוס חמיה ואחריו אלכסנדר הישה וישיבון אל ארץ ישראל הנה הן שמרה המלכה מחד ותמלכס מלרה עד יום מותה ואתי אלכסנדרה המלכה עד יום מותה ועד עת פקודתה שלמה בשכלה ובדעתה ולא ברה ומנחתו אחרי הדקדקו ופטר עד אחרית חלה. עד פה חמו דברי אלכסנדרה המלכה הקדושה והיא זרה לישראל ליטעה ולברכה ולשלו. ואת דבריה ופוב הנה וותיה וישרה ולדקה ודעתה וחממה ועסקיה הם בים על כל מלכי הגוים ושלו מלכותה עמה וכבוד ישראל וגבורתה. יצא סלה הם כחויים על הפך יזכר הכהן אשר כתב למלתי רומא:

הספר החמישי

פרק ששה ושלשם

כס אמר יוסף הכהן בן גוריון הכהן הסופר זה קוביה ישראל ואת תלמותיו להיות זכרם למיכר ולהשכל לבאים אחריו כי יחבוננו בספריו ומהם יחבונט בחדיו ה'. עתה יישר צעתי לכפר את המעשים אשר נעשו בישראל אחרי מלכות אלכסנדרה המלכה ויל החלואת אשר מלאו את אבותיו אחרי עובר עת מלכותה וקומה כי כל כוחה אשר יכתוב ספרים ואשר יביד דברים עתיקים ויעיד עליהם עליו לכתוב על סדר והנחה וישוב דעה לבתי שכת את המעשים אשר נעשו להמיר עובר בבא אחריו. ולא אעשה כמעשה פייסום הסופר הרומי אשר בנהבו את ספר הזכרונות למלכי הרומיים כתב זכרון האופטר בן האפיוקוס אביו והמיר הסדר. גם כתב בו דברים אשר לא נחמתו לו מפי סופרים נאמנים עד אשר נעלו זקני רומי בימי לשרוף את ספרו. ולכן ראוי לכל איש אשר יחבר ספרים להעיד בהם על ספרים לכתוב דברי אמת ולבתי המלא בדבריו משגה. ויהי זה מהיום והלאה לישראל לעדות לכל הסופרים אשר יבואו אחרי ויראו לכתוב ולהעיד כי יאמרו ככה וככה וזה יוסף הכהן אשר היה ראש הסופרים אשר כתב הספרים הנמלאים בישראל מלבד ספרי העשרים וארבע ספרים הקדושים אשר היו ספרים נאמנים על פי ה' והם היו סרס זמני ומלבד סופרי חממה שלמה המלך ע"ה וסופרי ספרי חממי ישראל אשר היו סופרים נאמנים על פי רוח הקודש וגם הם היו סרס זמני. והנה אני יוסף הכהן לקפתי בספרי אשר עשיתי לזכרון לעדות לישראל דברים רבים מספרי סופרים אחרים נאמנים אשר כתבו תלמות מעשה אבותינו ואבדנו אותם וכחתיים בספרי לישראל. וגם בספרי הגדול אשר כתבתי לזקני רומא כן עשיתי כי כתבתי לעדות דברים רבים מפי סופרים רבים נאמנים. על כן זכרתי זה פה להיותו לעדות לכל סופרי ישראל כי יעידו אמת ולא ידברו כבזב זה ראוי וזה ראש השם שפרי עשה ספרים לכתוב דברי אמת כי כן קצו הסופרים בראשונים וקיומו וקבלו האחרונים כי ראוי והגון הוא שיסוב כל ספר שיכתוב על קוביה החורה הקדושה החמימה ופאר ספרי הכבושה שהם האמת והאדק כי עליהם העולם בנו ובהם האדם אדם וזאת זה הכל הבן ורעות רוח כי מה לו לאדם בעל חבונה בדבר פקו כי דובר שקרים לא יכון וידבר יוסף הכהן את הדברים האלה בספרו זה בשנת ע"ג לאיליפואירוס הישיב אשר הוא מושל ברומא בעצת ש"כ יענייה. והיא שנת ס' למלכות אלכסנדרה המלכה הקדושה אשר מלכה על ישראל ויהודה באמת ובחמים בשנה הסיח בימי איליפואירוס הישיב בימי בינדיליאוס ואתרתיפיאוס וסילאוס פרי רומא פרי מות אלכסנדרה המלכה כ"ז חדשים חדשו השנים המכרים צמנות הישיב וע"י יעני רומא את הכרית אשר היתה בין שרי רומא אבותיהם ובין שרי עם יהודה אשר. היו סרס מלך אלכסנדר המלך וסילאוס על ישראל. ויכתבו השנים הסס כרומיים את ספרים המסד ויקיימום עם

יסיפון פרק לו לו

צרי יאודה וירושלים ויחרפו את דברי הבטחה בעם כחול על לה נחתה ביהושע שרי
 רחמא ושרי יהודה יחד . וכן עשו השמים הנזכרים לבטחה ברומא כי הלכו שרי יהודה עם
 כשרים הרומיים אל רומא ויחרפו את דברי הבטחה גם עם בהרם אונש על לוח נחושת להיותם
 למשמרת ולמוכרת . ובשנה ההיא מת איליפואירוס בן ע"ג שנה והמלכה בשנת ס' שנים
 למלכותה והיא ואיליפואירוס עם שריה ושריו חדשו הבטחה המכר ועל ידה היחה השופטה
 לישראל אחרי מותה כי כרתו בריה יושבי רומא עם ישראל ולא הרעו להם עד עבור שנים
 רבות כי פשעו ישראל מתחת יד הרומיים כאשר נספר עוד . בימים ההם אחרי מות אלכסנדרה
 המלכה כמשלש חדשים ההגרו מלחמה שני האחים הורקנוס הגדול ואריסטובולוס הקטן בני
 אלכסנדר המלך ואלכסנדרה המלכה והיא המלחמה הזאת ביניהם חזקה מאד על הירדן ויריחו
 וישפך דם נפשות עד אין מספר מישראל ויפלו פגרים רבים מהמון ישראל ביום ההוא וילחון
 אריסטובולוס וגביריו את צבא הורקנוס ולא יכלו גבירי הורקנוס לעמוד לפניהם ולשאת את
 כובד מלחמותיהם . ויהפכו גבירי הורקנוס את ערכם ויטוסי דרך ירושלים וירדקו אריסטובולוס
 עם גביריו את התיכנס הלך והכותו עד שיערי ירושלים ויגזתו אריסטובולוס בקרב ההוא
 והגשחרים מנצח הורקנוס התחברו עם אריסטובולוס והוא וכל עם יהודה נרו על ירושלים
 וילחמו עליה ויבקשו להסיל את חומותיה בעבור הורקנוס הנמלט בחובה . ויסגרו את העיר
 ביד רמה ויאזרוהו אנשי המלחמה אשר לאריסטובולוס כאזור אשר במתנים . והורקנוס בהאר
 לו בהכבד עליו המלחמה הוציא את אשת אריסטובולוס ואת בניו מצית האסורים אשר הכרתם
 אלכסנדרה המלכה אמו . וילכוד הורקנוס אז האשה ואת בנייה להיותם עמו למשמרת למלש
 את נפשו מחרב אחיו בגלל אשתו ובניו אז ילאו זקני ישראל זקני הכהנים מירושלים וילכו
 אל המחנה ויציאו אל אריסטובולוס ויבקו ויחננו לו לכרות ברית עם אחיו ולהיות אריסטובולוס
 מלך על כל עם ישראל ויהודה והורקנוס אחיו כהן גדול בהיכל ה' ולהיות הורקנוס כנוט
 תחת ידו ולהיותו מנהגו ויבאקו זקנים מאריסטובולוס לברות ברית על הדבר הזה ויראות
 אריסטובולוס את האשה הזו ויעשו כן . ויאלו הורקנוס מחון לעיר לקבל את אחיו ויצא
 אריסטובולוס העירה ויקבל את המלכות בהורות זקני ישראל ויהודה ובהורות הורקנוס אחיו .
 ויערות אריסטובולוס בריחעם הורקנוס אחיו ויצאו בהיכל ה' וישבעו איש לאחיו וירא כל העם
 וילכו איש לדרכו לעירו ואיש לארצו ותשקו הארץ וגם המלחמה שקמה :

פרק שבעה ושלשים

אשר שמו אנסיפטר והיה האיש ההוא איש עשיר וגדול
 מאל בכסף ובזהב ובמקנה ובעבוד' רבה מאד והיה הוא גבור חיל למלחמה ואיש פלתי עמוקות
 ואיש עזות בכל חכמה וערמה וערמה וגונב דעת אנשי' והוא איש החלילה בכל הגר יפכה
 הוא אנסיפטר הזה היה נגיד על כל גוי אדום וישמים למוס עובד כאשר כתבנו בכבוד הד'
 את אנסיפטר הזה הפקיד עליהם המלך אלכסנדר בעודו נער ויקח אנסיפטר אשה מזרע
 המלוכה אשר לאדום ותלד לו בנים ד' ואלה שמותם שם האחד פסיאה ושם השני אורודוס
 הוא הורדוס אשר מלך ושם הג' יוסף . וזאת היחה לו ושמה שלומית ושם אשתו קפדון
 האדומית ולכן אמרו הסופרים אשר קדמוני כי האיש הזה אדם פגור היה אדומי אבל יקולוס
 סופר הנאמן אמר כי האיש הזה היה יהודי . והאמת הוא כי היה משועי יהודה מאותם
 היהודים ששבו מבבל אל ירושלים בימי נחמיה בן חכליה ועזרא הכהן הסופר . והיה בהיותה
 האיש הזה אורב' להורקנוס נועץ אריסטובולוס להכרז את אנסיפטר כי ידע בהיותו אורב'
 גדול להורקנוס . וישמע אנסיפטר את הדבר הזה ויירא מאד מפני אריסטובולוס וידבר על
 לב עם גבירי יהודה וישתה אותם בדברו אליהם כדברים האלה לאמר . דבר סחר לי אליכם
 קדושי ה' כי אראה חמס ועוד בגוי קדושה כמוכם ועון רב ותסא גדול ורשע עלים ונעדר
 האמת והאדק והיושר מביניהם ואינו כי מדוע הצעיר ירדה בגדול וימלך אריסטובולוס היום
 הזה וילכוד המלכות בחזקה ולא מפי אליהם ולא ברצון זקני עמו כי אם מ'ך עליהם בחזק
 ובמלחמה ובשפך דם רב מעם ה' . ועשה ישראל שימו לבבכם על דברי ואהבו זקן ואמת
 ותואו רשע ופקד ודעו מה העשו להעמיד מלכות ישראל במשפט זקן . והיה כי הרבה נדבר
 עמהם ויגנוב דעת זקני ישראל . ויאמרו לו ומה נעשה כי הורקנוס ברית עמנו והודה לו
 בנולכות ומי יבא אחרי המלך מי יפחה את הורקנוס לטור אל עלהינו ולחלל את שבעות'
 אבד' לנפש עם אחיו בהיכל ה' לקיים הבטחה ביניהם . ויעור אנסיפטר לאמר אני אפסה

יוסיפון פרק לז

אח הורקנוס ויהא אליו להיותו עמנו לעזה אחת . וישלח אנטיפסטר מלחמים אל הורקנוס
 נהייתו בסחר ולדמר לו כדברים האלה . בחר לך מנוסה והמלט ושמע לעזה אנטיפסטר ויהיבך
 הנאמן כי הריכוזבלום אחיך מתנחם לך להרגך כי יועליו יעזרוהו לאמר כל הימים אשר
 הורקנוס אחיך חי לא תהון לעולם אחת ומלכותך כי הוא גדול ממך ולו משפט המלוכה על
 פי ה' ועל פי זקני ישראל והיה בהמיתך אותו תהון אחת ומלכותך ויתעטו כל יועלי
 הריכוזבלום אחיך על ככה ויקיימו העצה להרגך . וישמע הורקנוס את הדבר הזה ולא האמין
 כי היה זה וישר ועינו מחד . וירא אנטיפסטר כי הורקנוס לא האמין לדבריו ולא הדל
 אנטיפסטר לדבר אליו כדברים האלה יומם ולילה והוא לא יאמין ויוציא כסף וזהב וישכור
 אוהבים לדבר אל הורקנוס כדברי אנטיפסטר ויעשו כן . ויהי בהסיתו אותו בערמתו ויאמרו
 לבדתי ויאמר אליו דום לך עד אשר תלך ואזנה לך מקום אשר תמלא בו מנוחה וממט .
 ויצא אנטיפסטר מירושלים וילך אל בלע מדברה אל מקום היכל הכהם מלך הערב . וישמע
 הכהם ויאל לקראתו כי היה אהבו מהמול שלפום ויכרות עמו ברית וישבע לו לבלתי יסגיר
 את הורקנוס ביד מבקשי נפשו . וישב אנטיפסטר אל ירושלים ויגד להורקנוס את כל אשר
 עשה . ויאל עמו מירושלים לילה וילכו מהלך ימים רבים עד בלע מדברה אל היכל הכהם מלך
 הערב . ויאל הכהם לקראת הורקנוס ברכב ובפרשים ויקבלוהו בכבוד גדול ויסו יחד צביתו
 וזהכלו ימים אחדים . ויהי אחרי כן ויואל אנטיפסטר להסית את מלך הערב לבא עם הורקנוס
 אל ירושלים ולהלחם עם הריכוזבלום ולהשיב את המלוכה להורקנוס . וימאן הכהם לביא
 להלחם עם היהודים כי ג' פעמים הכהו אלכסנדר במלחמה ויקח מידו את ערי המצד אשר
 לערב . ויאמר לו אנטיפסטר אל ירך לבבך לעלות עמנו כי יש אחנו יד רמה מגדור ישראל
 להלחם עם הריכוזבלום . ואל הכהם ויאמר אם תשיבו לי את כל הארץ ואת עשרת עני
 מסכות הערים אשר לקח אלכסנדר מידי אז אני אעלה להלחם עם אויביכם . וישבע לו
 הורקנוס להשיב לו את כל הארץ ואת עשרת הערים ההם . ויאות לו הכהם בזה ויאסוף את
 כל צבא צביו ויסע עמהם וילך להלחם על ירושלים בחיל ג' אלף פרשים ועם רב ועלום
 מאד . ויסעו מסלע מדברה ויבואו אל ארץ יהודה . ויאל הריכוזבלום לקראתם ויחגר בם
 מלחמה גדולה עד מאד ויהי ציוס המלחמה ויפלו עם רב על הורקנוס ועל אנטיפסטר לעזרתם .
 ויהי ערלות הריכוזבלום כי נפל המון רב מחיל יהודה על הורקנוס ויעזוב את המהנה
 וינס אל ירושלים בדרך כי כל אנפי חילו הגבורים נוספו על הורקנוס ועל אנטיפסטר . ויסע
 הלהם מלך הערב ויחן על ירושלים עם כל עם יהודה וכל עם הערב אשר אחר רק כל אנפי
 ירושלים והכהנים היו עם הריכוזבלום המלך נאמנים . ויהי מיום ליום תמחה המלחמה
 וגדלה מאד ויגדל שאון המלחמה עד החדש הראשון בפר' לחדש ואז רבים חסידים ואלדיקים
 עזבו את ארץ יד ידו וילכו לגור במרים ולחוג את הג המנזח מפני המלחמה שבארץ יהודה
 בזה היה הקיפו את ירושלים מפס ומפס עם יהודה ועם הערב והיה אז מסתחר בעם
 יהודה איש חסיד ושמו חוני ויהי לדיק ואהבו לאלהיו אשר בוחן ומלא שלם והוא היה עומד
 בפרץ ומתפלל בעבור עם ה' . ובהעבר השמים ולא יהיה מפר הנה האיש הזה אשר שמו חוני
 היה מתפלל ושואל מפר מעם ה' וה' היה עונכו המיד בהפלתו ולא היה מאחר שאלתו כה
 עשה חוני טעמים רבות בהיות צלוצת בארץ יהודה . ויהי ביום המלחמה וימאן את חוני
 ונחא במהנה יהודה ויולכוהו לפני ראשי היהודים ויעמידוהו בחוך עם ויאמרו לו הראשים
 ובעם התפלל על הדיק הזה אשר קרה לנו אולי יעשה . לכן שמו ויערך כאשר ענה אותך
 על שאלת המפר ויבדו את הריכוזבלום ואת הכהנים האלה עמו . ואין אהם חוני ויאמר
 להם עם ה' והם כהני ואני מתפלל עליכם וגם על כהניו מתפלל ולא חקלל ולא אאור את
 כהני ה' ויפלטו בו ויאמרו לו אם לא תעשה כהפלטו דע כי מות תמות . ויהי בהער לו וישא
 עינו השמימה ויפרוש את כפיו ויתפלל ויאמר ה' אלהי השמים מלך העולם כולו אשר נספ
 כל חי בידך וילך מהשבות לבב אהם עמך וכהניך והכן לבבם אליך ואל תענה אלה על אלה
 לעשה כי אם לקובס כי אלה עמך ואלה הם כהניך ויהי בהתפללו כדברים האלה ויפלו עם
 רשעי יהודה עליו פחאס וימיתוהו וינתו המון רב מיהודה על דם חוני . ויהי אחרי כן
 וידברו הכהנים מעל החומה אל העם לאמר : ישראל עם ה' חנו יד לאלהי ישראל אליהם
 ולבית מקדשו וקמו לכם כהנים וחסידים ואילים ומנחה זבח כהן כמשפט חג המנחה
 הוא שיום ואל יצטו עולות מעל ומנחה ויהיה עליכם אהם . ויעשו הכלם את כהניהם ויאמרו

חסיפן פרק לז לח

אליהם חנו לנו כסף וזהב לכל חיל ואיל ח'ף דרכמוי זהב וכן לכל כסף וכן לכל סחיד ואלהיו
 מן לבת שאלה חפצם כרונס . ויתן אריסטובלוס והסטיס את הזהב ולא נחמו להם את
 הזבח ויבזו הרשעים החפאים את הזבח . ויחללו הסטיס ויעקו אל ה' על דבר אשר בולו
 ידעי העם את זבחי ה' ולא חמרו ה' את הנקמה ויך את העם ברעב גדול עד שיות ח'פס
 חס'ם בדרכמון אחד זהב :

פרק שמנה ושלשים

במים ההם פומפיוס הגדול שר צבא רומי יבא בחיל כבוד
 על סיגראן מ'ך ארמניה וישלח את סבאירוס הוא אחד
 מעבדיו ויבי עליו לחת מה זה לארם . ויבא סבאירוס לדמשק וישלח אליו אריסטובלוס מלאכים
 לקראתו להיות בעזרתו וישלח לו זהב רב למנחה . ויקח סבאירוס את הזהב מד מלאכי
 אריסטובלוס וישלח אגרת אל הרחם מ'ך הערב לירושלים לאמר . חדל לך מעל לירושלים ואם
 לא תחדל דע כי רומיים יבואו עליך ויהי כקראו הכתה את אגרת סבאירוס ויחדל מעל
 ירושלים ויך לו . וגם הורקנוס ואנטיסטר סלבו עמו כי כשל עזר ונפל עזר . ואז יבא
 אריסטובלוס מירושלים ומתי מעט עמו וירדוף אחרי הרחם ואחרי הורקנוס ואנטיסטר
 וידביקם בבצעת לפתח וילחם בהם וינצח במלחמה ויש'ך ארצה ששה אלפים הרגים גבורים
 תעם הערב וגם מיהודה אשר עם הורקנוס סלה פנה ס רבים ארצה . ויהרגו במלחמה
 סה'א גם את קיס'ום אחי אנטיסטר וישב אריסטובלוס וימלוך על יהודה . ויהי אחר הדברים
 האלה ויבא גם פומפיוס הגדול שר צבא רומי אל דמשק וישלחו אליו כל הנוים אשר סב
 דמשק מלאכים במתנת . וגם אריסטובלוס שלח אליו מנחה גבן זהב משקלה חמש מאות
 כרשים וגם גן מזהב הנקרא סרפיון בלשון יון לפי מה שזכרה אלי את יוסף ג' גוריון סבה .
 ויאמר יוסף זאת הנפן זה הנן אתי רחמי בתיבלי יאבים הלאה אשר ברומא ויהי כתיב על
 הנפן כדברים האלה . זאת הנפן אשר שלח אריסטובלוס מ'ך יהודה אל רומא . ויהי אחרי
 הדברים האלה ויבואו מלאכים אל פומפיוס מהורקנוס ומאריסטובלוס יחד . וישלח הורקנוס
 את אנטיסטר וגם אריסטובלוס שלח את נוקימדיאס . ויבא נוקימדיאס אל פומפיוס ויסתכן
 אליו להיות ידו לעזרת אריסטובלוס כי נתן לו ח' ככרי זהב . וגם אנטיסטר כאשר סדרי מה
 סבה אותו ונקימדיאס לעזרת אריסטובלוס כי נתן לו את הזהב וידבר אליו בסתר לאמר מה
 לך לעזרת אריסטובלוס וליקח השוחד מידו הלא טוב לך משל על גוי רב ועלם כזה גוי
 יהודה ויהי לך עם ותעשה דבר גדול אשר אצותך לא עשו כמותו . וזה כי הפזור את
 הורקנוס על המלוכה כי את העזרה הוא יהיה עבדך וכל עם יהודה יהיו עבדך . ויהי
 כשמוע פומפיוס את הדברים האלה דברי אנטיסטר וישמח מאד ויאמר לאנטיסטר את כה
 חפצם רומי לכם עד אפסה בדברים האלה את אריסטובלוס ואלי יבא אליו כי יבא אנטי
 להצרות עמו פן יערוך מלחמה בהצרות יהודים וסוא יוכל כזה על אויביו למנוע אותם
 מארצו אבל חבו עד אשר יבא אליו וארמרו ואבא עמו ירושלימה ואז אתן את המלוכה
 להורקנוס רק על מנת פן כי תחננו לעם ככל שנה . ויאמר אנטיסטר פן נעשה וכל אשר
 אקיים אתי הורקנוס מקומו וישבע לו על הדבר הזה . ויהי אחרי פן ויאמר פומפיוס קראו
 לטוקימדיאס ויבא אליו וארמח אותו . ויבא אליו וידבר אליו לאמר מהר לך ואמרו לאדונך
 אריסטובלוס כה אמר פומפיוס שר צבא רומא מהר בא אליו ואל תעמוד . והנה אנטיסטר
 בידו ואבי מנחה אותך בדמשק עד אשר תבוא אליו ואחזק את המלוכה בידיך כי פן גור הישיב
 וס'ך יועליו . ואלה דברי האגרת אשר שלח פומפיוס אל אריסטובלוס לאמר . מלח פומפיוס
 שר צבא רומי אל אריסטובלוס המלך ואל שרי המלוכה אשר לכהי ה' ולעם יהודה ש'ום .
 ידוע יהיה לעם כי אתי קבלתי אהבהכם בקבלה נוחה ועלי לקיים כל חפצם כרונס .
 וידע יהיה לך אריסטובלוס כי הנפן והגן אשר שלחתי אלי קבלתיס ולרומא אותם שלחתי ובי
 גביש אל הישיב שמה הוא כה עם ס'כ יועליו וישמו את מנחתך בתיבלי יאבים וישלחו אותך
 על ככה וישללו עליך במקום האוא . וככה אלי הישיב לחק את המלוכה בידיך וסחה אל סוב
 בעיניך מער בוא אלי אל דמשק ואעשה חפך כסוב וכישר בעיניך והאגרת הזאת הנה הוא
 כס'ה על ספר קיום מלכות רומא . ויהי אחרי פן ויך אריסטובלוס אל דמשק אל פומפיוס
 כנ'ה פ' צבא חיל רומא ונצורה . וגם הורקנוס ואנטיסטר וקטי יהודה אשר היו עם
 ס'ה יבא ועם אנטיסטר ס'ו בדמשק . ויאמרו וקטי יהודה אל פומפיוס שפ'ם הסך הגיול
 וס'ם כרמ'ים חפצם אמת ולקח בן פ'ם סלח'ם סל'ה ד' חלומ'ם פ' אריסטובלוס ידע

יוסיפון פרק לח לט

בפרק על אחיו הגדול ממנו והכניד את עוליו כי לכד את המלוכה במצד זכרונה ונמלחמה וימלך בחזקה על עם ישראל ויפ' לארץ את אחיו הגדול ממנו . ועוד לא נצ' לו צוה לבל סבה את כל הגוים אשר הם שכיני יהיו אוהבינו מתמול שלום והוא כבד להיוחס אויבינו . שכן דם רב מהם בארצם והנה הוא אכזר לעמו ולנכרים . ויבא אוסיפוס אלף עדים מזקני יהודה ויעידו כלם על הדברים האלה . ואלן אריסטובולוס את פומפיוס ויאמר אחת הארזן כי אחי הורקנוס גדול ממני אבל הוא עיל וחסל ולא נהא לו למלך ואני לא חמדתי עלוכה ולא אהבתי למלך אבל ראיתי כי אלה ד' העם וכי פשוט כל עבדי יהודה אשר כבשו אבותינו מהגוים אשר סביבותנו ויחנו קהף סוררת ואפס עלור ועזוב ואני כאשר ראיתי כי בן קבלתי המלוכה ולא חמתי וכשיב חי אותם תחת יד יהודה ועוד כי הם צוה אבי לפני מותו אשר אני למלך אחרי אחי כי ראה את עלות אחי ואם חסר דעתו . וימלא אריסטובולוס עדים רבים ויעידו בדברים האלה והעדים אשר נתן היו כלם בחורים לנצפי תבלת וארנמן ועלויים עדיי סהב ואבני יקרה . ויתמה פומפיוס על פאר הכהנים ועל הדך יפס . ויבן ויאמר אל הוקנים העם הזה כלם מלכים אשרי המלך אשר ימלך בעם הזה על עם יהודה ואשרנו אחינו אם נוכל למלך על עם כזה כקיעתה ילך ממנו בכל הארץ ופחדנו ומוראנו יסול על כל הגוים כי נוכל להכניע את נגוי העז הזה . ואחרי בן נסע פומפיוס מדמשק ללכת לירושלים לראות מה יאמרו העם בארצות המלוכה עם מי האמת והיושר משני האחים ואריסטובולוס והורקנוס עמו . ויהי בדרך ויביטו שני האחים על אודות המלוכה ויחפרו זה את זה לפני פומפיוס וישתקקם הוא בכעס . וגם הגוים אכתי הערים אשר לכד אריסטובולוס זעקו אל פומפיוס ונאריסטובולוס אשר הכניעם . ויקרא פומפיוס אל אריסטובולוס ויאמר לו להשיב את הערים לבעליהם ולכתוב בכתב ידו לקיים להם קיום כי לא יבא עליהם עוד למלחמה . וישמע אליו אריסטובולוס וישב להם את הערים ויכתוב להם בכתב ידו לקיים להם הכתב ככל אשר צוהו פומפיוס . וירב עוד הורקנוס עם אריסטובולוס על אודות המלוכה ויאמר אליהם פומפיוס דמו ולא תריבו יעד בואי עמכם בעריכם ואדעה עם מי משפס המלוכה . ויבן אריסטובולוס כי יש את נפש פומפיוס להסיר את המלוכה ממנו ולתתה אל הורקנוס את הגדול ממנו . ויבדת מלפניו ויסע וילך ופיהו לא שאל ויבא אריסטובולוס לליונה וילך ויבא אל וספיולי . וישב נסע ויבא אלכסנדרונה וישב עם . ויחר אף פומפיוס מהד ויבן נצ' את כל סורח המלחמה אשר חשב לשלחו על פרס . וינדוף אחריו פמפיוס וידיקרוהו באלכסנדרונה ויאר על העיר . ויאמרו חכמי אריסטובולוס אליו לאמר מה לך למרוד ברומיים אשר תראה כי הם כמעט רודים בכל העולם בראותך כי אין לנו כח מצני עמנו מי נוספו עליהם . וישמע אליהם ולעמחם ויאל אל פומפיוס וישאלהו שלום וירב עוד באחיו על דבר המלכות וישב עוד ויבא אלכסנדרונה . ויהי ממחרת ויבא אריסטובולוס מן העיר היא העיר אלכסנדרונה וישקע בשופר וימרוד וילך ירושלים . ופומפיוס . סע אחריו וכל סורח חיל רומיים עמו וכל שודר נבאם נסעו משם וילכו הדרך ויבא עד יריחו עיר הריח ויחנו שמה ונקרא עם העיר פיר הריח כי במקום ההוא היה צומח אילן אפרסמון הנקרא בלש"א"ס (א) אשר ממנו יבא השמן הטוב הנקרא שמן אפרסמון והוא שמן פנג . ויאמר יוסף בן גיריון העץ הזה לא נראה משולם במקום אחר כי אם ביריחו ורבים מלכים ממלכי ארץ וגם כל מלכי מזרים לקחו מנצחי העץ וינבו לפעת מהם בארצם ממקומות רבים ולא סבל העץ את כבד הארץ כי יבש . והיה העץ ההוא ביריחו עד תרבן בית שני והיה כאשר נחרב בית המקדש השני אז נעחק העץ מיריחו אל מזרים ולמקומות אחרים במקום ידוע והיה עם עד היום הזה וגם עודנו מעט ביריחו ג"כ . ונקרא עיר יריחו עיר הירח להיות ממלחמה הירח אשר מועדי ה' קרואים צו עליה גם כי במולדו יהיה כאשר עדיין לא יראה בשום מקום ממקומות היישוב פרס בראותו ביריחו ולכן העדים האמתיים אשר היו באים להעיד אל זקני ישראל על ראיית הירח היו באים תירחו . כי כל עד אשר בא בהעיד על ראיית הירח משם לא היתה מנאלת בעדותו כגת מבוכה ושגנה ולא בן עמי פאר המקומות כי היו פעמים רבות שוגנים בעדוים ונבוכים :

פרק תשעה ושלשים ויהי אחרי בן וישב פומפיוס מיריחו וילך אל ירושלים וירא פומפיוס את גובה חומת העיר ואת רום מגדלים

אכתי וירא את פומפיוס ואת הדך יפס ולא צוה וישתבע עוד וישלח בראותו הוד העיר

יוסיפון פרק למ

יואמר פומפיוס מי יקלט אכן בקלט או מי יורה הן בקשת על העיר הקדושה הזאת הלא
 תיבש ידו. ויאמר עוד אשרי המלך אשר ימלוך בעיר הזאת ואשרי העם היושב בתוכה. ויהי
 אחרי כן ויאל אריסטובולוס אליו וישאלהו לשלום ויקבלהו באהבה וינחם על אשר מרד
 ויקבלהו פומפיוס ויכפר לו ויעש עמו שלום ויאמר לו אריסטובולוס כל אשר תאמר אלי אעשה
 וכל אשר תשים עלי אהן רק כי תעזרני על המלכות ולא הפילני לפני אויבי. ויאמר לו פומפיוס
 את כלי הזהב אשר בהיכל ואת האבנים היקרות אשר שם הביאם אלי ושלחם לארץ רומא
 אל היכל ואבים ואז אעשה כל רצונך. ויאות אריסטובולוס לעשות כן ויאמר אליו כן אעשה.
 וישלח פומפיוס את גביאורס איש גבור ויד רמה אתו מנצורי רומא לקחת את הכלים ואת
 האבנים היקרות מהיכל ה' אשר בירושלים. וימאנו הכהנים והבטם לתת את אשר שאל פומפיוס
 ויכריחו את גביאורס מן העיר ורבים מנצורי רומא נפלו במלחמתם בתוך ירושלים. על כן
 בא פומפיוס ויתן את אריסטובולוס במשמר ויאסרהו בנחשתים. ויגש אל העיר להלחם עליה
 ביד רמה וירא והנה העיר בצורה מאוד מכל פאה כי בהר מרוס הרים ושבט זולת פאת לפון
 כי היא משור לה. ושם ערך פומפיוס את כל כלי מלחמתו ואת כל חיילו עמו ביד הזקה
 מאד כי כל היל רומא אשר שלה על פרס ומדי נקבץ אל ירושלים. ויאלו אנשי ירושלים לזולהמה
 על פומפיוס פתאום וירישו ויתנו מרובה גדולה על מהנחו וישליכו ויהא הרועים רבים ארצה.
 ויבהל פומפיוס על גבורת האנשים ועל קלות הנצורים ויחשוב לנסוע מעל העיר. ויהי אחרי
 כן ותהי מלחמה גדולה בתוך עיר ירושלים בין אנשי אריסטובולוס ובין אנשי הורקנוס כי אנשי
 הורקנוס אמרו לפתוח את העיר ולקבל פומפיוס בעיר ואנשי אריסטובולוס מנעום מזה ולא
 אבו להביאו אל העיר. ויתחוק המלחמה הפנימית על ככה מהמלחמה החיצונה וימת עם רב
 מיהודה במלחמה הזאת. ויהי כשמוע פומפיוס את הדבר הזה ויגש אל השער להלחם
 ויפתחו היהודים אנשי הורקנוס את השער ויקבלו את פומפיוס עם כל חיילו בתוך העיר.
 וילכדו פומפיוס את ירושלים ואת היכל המלך רק את היכל ה' לא לכד. כי הכהנים סגרו
 את שערי הבית אשר להיכל ה'. וילכדו מכוואות ההיכל וילחמו בהם בכח. ויהי בחדש
 הרביעי וילחמו הכהנים עד י"ז בו ויהי ביום האום בהעלות המנחה ויקריבו הכהנים הזבחים
 והעולות לפני מזבח ה' וגם פומפיוס הקריב את איל הברזל לנגח מגדל ההיכל ויך את
 המגדל וישמיעהו ארצה ויפתחו קרני ההיכל. ויעל ראשונה על המגדל קורטיליאוס ואחריו
 עלה כורסיפאוס ופאוסתוס ופוליאוס ויד גדולה עמם מנצורי פומפיוס והרבותם שלושות
 בידם. ויבאו אל ההיכל בעת אשר הכהנים וזבחים את הזבח ומקריבים את העולות לפני
 ה'. וישערו בתוך ההיכל הלוך והכות בכהני ה' והמה עובדים בעבודת ה'. ולא חרדו הכהנים
 ולא פחדו מן החרבות השלופות ולא רגזו מן הרמחים המזבתיקים ולא רגזו מן הפגרים
 המתים הנופלים בתוך ההיכל ה' אבל על הפגרים הלכו הכהנים לעבוד את עבודת ה' ולזבוח
 וכהיו זלעות עולותיו ולהקריב קרבנותיו. ויאמרו הכהנים איש אל רעהו חזקו ונתחזקה
 כהני ה' ונהרג לפני מזבח ה' כי טוב לנו למות במשמרתו ולא נעזוב את משמרת ה' ולא
 נשליך את עבודתו מנגדנו ויעשו כן וילכו כהני ה' בלא פחד ובלא יראה בתוך לעד המלחמה
 כאשר ילך איש בעומק השלום והיה בנפול הכהן המקריב את זבחו וזא כהן אחר תחתיו
 ויחם מידו את הקרבן ויקריבהו הוא. ובהרג גם הוא יבא רעהו ויעשה כמעשהו עד תום כל
 עבודת ה' מיד הכהנים ביום האום. ויהרגו הכהנים כולם הגורים אפוד בד ומלוכבים
 בצנדי קודש ויפלו פגרי הכהנים על פגרי זבחייהם ויתערב דמם בדם הזבח וימותו כולם
 בקדוש לפני מזבח ה'. וידבר עוד יוסף בן גוריון הכהן בספרו על אודות הכהנים האלה
 לאמר. כל אשר דברתי על כהני ה' לא שקרתי כי רק האמת הגדתי. וכל אשר יקרא בספרי
 זה ולא יאמין ילך ויקרא בספרי סופרים אחרים אשר העידו עמוני כי סופרים רבים העידו
 בן. והנה המעשה הזה גם כן כתוב בספר ניקוליאוס מדמשק על ספר סתרון הכפתורי ועל
 ספר טיעוס הסופר הרומי אשר כתב מעשה פומפיוס הרומי ועל ספרי סופרים אחרים.
 ויאמר עוד יוסף הכהן דברים רבים כתבנו בספר אשר כתבנו לזכרון למלכי רומי אשר לא
 כתבום פה כי הם בלתי ראויים להכתב מעם הקדש ואמנם זה הספר כתבנוהו לעם ה'
 ולכן לא כתבנו פה רק התלמות אשר עברו על עם ה' כי התגרו מלחמה מהם ובהם או
 התגרו מלחמה עם מלכים אחרים ממלכי הגוים. ויהי כאשר תמו הכהנים מההיכל ויבאו שרי
 רומא בתוך המקדש וישבו שם ואלה שנותם נגום ואכסיות ומרכום ועוליאוס וקריריאוס וזה

חסיפון פרק מא מב

כד אשר אחו ויבדל אח דלח העס מעמו ויבחר מכל העס שמונת אלפי איש מגבורי ישראל
גבורי מלחמה אשר לא יסבו פניהם ולא יצונו אחר מפני כל . ויאל לקרלח גביוטוס
למלחמה אשר בא בחיל כדד מלוד חיל רומיים וחיל יהודה אשר באו עס גביוטוס עס
ארכיטובלוס . ויחגר בס ארכיטובלוס מלחמה בשמונת אלפים גבוריו ויך בהמון רומיים מכת
גדולה מלוד הוא וחסיו וישלך מהס חרלה הרונים רבים וכלס מחיל רומיים כי לת רלה
לנגוע בחיל יהודה אשר היו עמו . וגס מגבורי ארכיטובלוס נסלו בקרב ההוא ' אלפים
וישאר ארכיטובלוס ואיך גבורים מגבוריו ויצקע ארכיטובלוס עס אלף גבוריו אח מהקס
הרומיים וילך ציניהס הלוד והכות עד אשר נמלט ברחש הסר . וינדפו חכריו הנשארים מחיל
הרומיים וישיבוהו וישב ארכיטובלוס אח פניו וילחס ברומיים . ויהי ציוס השלישי להלחס
ארכיטובלוס עס הרומיים כהר ויפלו גס אלף גבורי ארכיטובלוס אשר הרבו לכתוב במחנה
הרומיים עוד וישאר אך ארכיטובלוס לדדו . וילחס גס הוא וימת רבים מחיל הרומיים לבדו
ויפלטרו רחשי גבורי רומא נפטים גדולים עד כי נמחר כובע הכדיל על רחשו ויפול לחרץ
וילכדוהו וישאוהו אל גביוטוס למען עשות בו משפטים ויקבלהו הוא וילו וירפאוהו מן
המכות . ויאכרהו עוד וישלחהו אל רומא חסור בנחשים ויצאוהו אל הישיש ואל הש"כ
ויעלו וילו הישיש בעלחס להמיתו . וארכיטובלוס היה בחור קפן שנים ויחמלו אליו המלוויס
להמית . על יד הישיש המושל ברומא ולא המיתוהו ולאמס אכרהו והכניאוהו והישיש ויעלו
לא ידעו דבר כי הישיש לוח לחלות אותו והס חלו איש אחר תחמו וחיף בקשו מהישיש
ויקברוהו ולא מת ארכיטובלוס עד סוף ממשלת הישיש במדינת רומא כאשר טדיע עוד בספר
הששי והוא ספר מלחמות ה' . והימים אשר מלך ארכיטובלוס על גוי יהודה שלס שנים וסשה
חדשים והוא היה איש יקר רוח וגבור ורחב ידים יפה עינים ויפה מלוד :

פרק שנים וארבעים

ויחי אחרי כן וישלח הישיש אח בני ארכיטובלוס מרומא
אל ירושלים כי חמל על אשתי ארכיטובלוס המלך חמס כי
כתב גביוטוס ויודיעוהו אח חממס וכשמוע הישיש אח חממס האשה חמל עליס וישלח לה
אח בניה ואת בנותיה . ויהי אחרי כן וילך גביוטוס ויעבור אח נהר פרס (א) . וילחס על
פרס ועל מדי ויכניעס כי כבש אוהס סומסיוס (ב) הגדול וכאשר הלך משס פשעו ולכן הלך
גביוטוס עליהס וילחס ויכניעס וישימס למס עובד . ובעת ההיא פשעו אנשי מלרים כי
חמרו לא ניתן עוד מס למלכות רומא וישלח סלמי אל גביוטוס לבוא לעזר לו ולהקיס ממשלת
רומי על ארץ מלרים . וישלח גביוטוס אל הורקנוס ואל אנסיפטר לבוא אליו ללכת יחד אל
חלמי לעזור לו . ויאל אנסיפטר מירושלים בחיל כדד מלוד מחיל יהודים ומחיל הגויס אשר
היו עובדים אל רומא עמו כל חיל יהודה וצנימן . וילך עס החיל לעדת גביוטוס ומלאוהו
בדמקב צביו מלרן פרס ויחא גביוטוס להקדים ללכת מלרים לעדת אח הדודך ואחר
יבא הוא אחריו . ויעס אנסיפטר כמלואו . ויבא גביוטוס מלרימה וישב אח חלמי במלכותו
ויעזרהו . ובעת ההיא בהיות אספוטוס עס גביוטוס במלרים ויוסף עוד אלכסנדר בן
ארכיטובלוס למרוד ויאסוף יד גדולה מבחורי יהודה ויפשוס בהר גריזים ויך אח משמרת
הרומיים אשר עזב גביוטוס עס וגס כל הרומיים בער מלרן יהודה . ויהי כשמוע גביוטוס
כן וישלח אח אנסיפטר לדבר בצאזי העס אשר מרדו דברי שלוס ויוניהס ויבתיחם שלוס
וישיבס אל ממשלה רומא אל גביוטוס וילך אנסיפטר ויוכח אח העס וישמעו אח הוכחתו
וישב אוהס אל גביוטוס רק אלכסנדר לא אבה לשמוע אליו ויחק לו שלטים איך גבור בחור
מיהודה וילך אל הר כפור ויערוך מלחמה לקרלח גביוטוס ויפלו עשרת אלפים מגב ריו
וינס בעשרים אלף . וישב גביוטוס ויבא אל ירושלים ויחדש אח המלוכה : הורקנוס וגס אח
אנסיפטר המשיל על כל עס יהודה ויאל משס וישב אל רומא . ויהי לתקופת הסנה וישמע
הישיש אשר ברומא ועמו ש"כ ויעלו כי פשעו פרס ומדי בממשלת רומא ויחר אסו ואסס .
וישלח בענחס אח גריסוס בחיל כדד מלוד ויעב ר גריסוס יפו דרך ים ויבוא חתלה אל ירושלים
ויבוא אל היכל ה' וישלח ידו לקחת אח כל האוצר והכזב אשר בהיכל ה' . וימלא סס חלפיה
ככרים דרכמיו זכב . וצימים ההס היה עס כהן גדול ושמו אלעזר והוא איש נדיק וירא
ה' מלוד מלוד . ויחמר כהנו אל גריסוס למה תשלח ידך לשלול אח היכל ה' ולגנעה בכלי הזהב
אשר בו אשר לא נגע בו סומפוס וסרים אחרים אשר באו אל ירושלים ועשה השבעה לי כי
עס סקס אח כהנב כזה ואת הכלים האלה ועלי למס לך קורים למח על זכב תפקלס שלס

(א) מלרימה (ב) מלרימה

למ ד

זכיפון פרק מב

מאות מנה אשר לזהב ובקורה היתה היו תלוים כל בגדי הכלת והרצפת אשר כבו גם מערי קודש הקדשים ולכן נעלמה הקורה מעין כל ולא נראתה לעין רק לכהן הטהור הוא אלעזר הכהן הגדול אז. וישבע לו גריסום אשר לא יגע בכלי הטהור ולא יקה מכל הזהב אשר בהיכל וזאת כי יקה את הקורה. ויחן לו אלעזר הכהן את הקורה והיא היתה מעשי ידי אומן ופלט מאוס מנה אשר לזהב משקלה. ויאמר יוסף הכהן פ' מנה הוא בעדות נאמנה והמנה שנים רוסול"ו וחזי הוא אשר יעשה אונקיאום ששים רוסול"ו ולכן מהיום והלאה כל אשר ישאל על המנה יעיד עליו בעדות יוסף בן גוריון הכהן. ויהי כאשר לקח גריסום את הקורה המיד את שבעתו יתלה ויקה גם את כל הזהב הנמצא בבית ה' משקלו אלפים ככרים דדממוני זהב וגם את כלי הזהב משקלה יותר מאלפים ככרי זהב סהור. ויאמר עוד יוסף בן גוריון הכהן רבי' אויבים ופונאי' אשר שנאו את בני יהודה והחריבוהו והעבירוהו לא עשו לגוי יהודה כזה הרשע ולא לא יאמינו השומעים לעדותי על דברי עושר הנמצא בבית מקדש אלהינו ידעו בלמתי כי כאשר העדותי עליו כן הוא דברי נאמנים ולא נמצא בהם שקר כי רבים ממלכי הארץ מלכים גדולים שלחו מנחה אל היתל ה' מדי שנה בשנה כלי כסף וכלי זהב לכבוד את פני ה' ולבקש פמנו. עזר. גם גויים רבים נהנו מס להיכל אלהינו מדי שנה כלי כסף וכלי זהב וזה היה כל ימי היוה עם ה' בהלכה ולא חסאו לה' אלהינו. ובימים ההם היו היהודים עשירים הרבה מאלו ולא היה נחשב אלים למאומה לא הכסף ולא הזהב. וסופרים רבים בארצות העידו על זה כמוני והם הם מסופרי הגויים וכן העיד ניקוליאוס הסוחר הנאמן מדמשק וכן העיד סחרבון' מכפמור בספרו וחולחם סופרים אחרים רבים העידו על זה כמוני על דבר עשר היהודים. בימים ההם שלה מתרדה (א) מלך ארמעניאה אל העיר הנקרא כילו אשר היא בקצה ארץ ארביאה. ויקח משם את הזהב אשר היתה שם קלעלפקרה מלכת מצרים לקדש לה'. וגם לקח עוד אר משם את הזהב אשר הקדישו היהודים לשלוח אותו אל היתל ה' אלהינו. ויהי משקל הזהב ההוא ככרים שמונה מאות מלבד הזהב אשר הקדישו היהודים היושבים בארץ ארביאה. ולא היה שם זהב מארץ יהודה ולא מארץ אלכסנדריה רק הזהב הזה היה מיושבי ארביאה. ויהי אחרי אשר לקח גריסום את הזהב הנמצא בהיכל ה' ויך למלחמה על פרס ומדי ויסול עמו וכל חילו ביום אחד. ויבגדו עליו אנשי פרס בהרב ויבערוהו וישמידוהו גם נברו עוד אנשי פרס בהרב ויבואו בלחץ ויקחו את ארם מיד אנשי משלי רומא וימשלו בה עד בוא קאטיאוס והוא היה איש גבור חיל ממדינת רומא וימלא את ארם מממשלת פרס וישיבם אל ממשלת רומא ויברית חיל פרס מארץ. וישב קאטיאוס ויבא אל ארץ יהודה וימלא את עם יהודה לחם על הורקנוס ועל אנטיפסר ויעזר את הורקנוס ואת אנטיפסר והשקום הממלכה ביד הורקנוס. ויסע משם אל ארביאה ויך ויעבור את נהר פרס וירם חרב על מדי ועל פרס ויעש מלחמות עלומות בהם עד אשר השיב אותם לממשלת רומא ויכניעם כאשר הכניעם פומפיוס עד לבא רומא בהיותו במזרח ויהי בימים ההם וחתמה אשרה הרה ברומא אשרה אחת מהשש מאת ה' יועני רומא. ויהי במוחה ויתנענע הילד בבטנה ויתרוץ ויפתחו אז רחמה ויולידו את הילד חי ויהטוהו למינקת ויהי הילד ויגדל ויקראו את שמו ויליאוס כי בחדש אב אשר שמו ויליאוס ילא הילד מעמי אמו. ויקראו עוד את שמו קיסר בשלון יוני ובלשון רומא קיסר וביאור שנקרא המושל בזה השם להיות הנקרא בו מושל על כל המלכים בארץ ובחן רומי לא יקרא בו רק המושל בכל מלכי הארץ. וכבר היה משפט שם קיסר ברומים בימים הקדמונים אבל הטירוהו ממשלת רומא לטבה אשר כתבנו בספר השלישי. ויסקידו את הממשלה ביד השיש ויועני רומא ועדת זו תמלאנה שם. ובימי זה הקיסר הגיע יום הכרת ממשלת השיש והיוענים ממדינת רומא ובאה פקודתם ומצותתם כאשר נודיע בספר הששי הבא אחר זה. ויתר דברי ספורי כל ישיש מהישישים המושלים ברומא מעת הפקידו הרומים ממשלת רומי ביד ישיש גם יתר ספורי כל כח וכן מכתות היוענים אשר היו בזמן כל ישיש וישיש מהישישים המושלים ברומא הלא הם כתובים על ספרי ארי יוסף בן גוריון הכהן הנקרא גם הוא ויסיפוס אשר כתבתיו בזמן יוליאוס הקיסר הוא אשר אני מחמיל הכהן הששי בעדות ספורי. ובספר ההוא כתבתיו את כל החלואות אשר מאלו את מדינת רומא ואת עמה מיום הוסדה עד מורבן הבית השני אשר גלה יקר תפארתנו ממנו. גם כתבתיו בו כל העהדות המעודות לבוא בה אחרי מותו עד תהרב ותשומם כאשר קבלתי מפי חכמי ישראל אשר היו קרויים לנבואים גם מפי חכמי גוים אשר היו נאמנים בהתמסם ורק עם חכם וטוב

(א) ישיש וישיש

יוסיפון פרק מב מז

כיה כגוי הקקן פוח עם ה' והוא בגולה לחלטי השמים וחלטי ה'רץ . וחי כה' חלטי ללמ
לחד מיוחד לבדו בממשלתו ואין זר אחר וחי כעמו ישראל גוי אחד בלרץ :

נשלם ספר החמישי

הספר השישי הנקרא מלחמות יי

פרק שלשה וארבעים כה אחר יוגף בן גוריון הכהן והוא יוסיפון ויקפון

הספ יוסיפון והוא הנקרא יוסיפוס בימי גוביטוש
ברומי . זה הספר הוא הספר אשר קראתיו מלחמת ה' להיות בו ספור תלאות מורבן בית
מקדשו וארץ קדשנו והפארתנו . בשנת מאה ושלשים וארבע שנים להמלא חק הקסריות בעולם
והוא להחק הנקרא בימי המפראוחיא ונולדתי חמי כדתיב בספר הג' . ובשנת קפ"ה שנים
להמלא זה החק נולד יוליאוס הקיסר הגדול אשר נחמל בזה הספר ספורו ומתמונ הספר
הה' בו . ואני הייתי בן ג'ל"א שנה בשנת מואל הילד הנקרא יוליאוס ממעי אמו . ובשעת מעשה
הואח הייתי בן ע' שנה . ור"ס שנה עמדה הממשלה ברומי ע"פ ישיב ויועליס . וזה תחלת
בנין רומא . בשנת ו' פ"ס לחוקיה מלך יהודה היו בבקעת רומי שני אחים יוניס שם הגדול
מאייס ושם הקקן יונייס ואז היו חדשי השנה חלל היוניס ח' חדשים לבד וכאשר גברו שני
האחים האלה מאיו ויונייס ויבנו בבקעת רומי מגדל הקסרייס ועודו עומד עד היום הזה
הוסיפו על שמש שני חדשים בשנה לזכרון שם להם ותתי השנה מאל על פיהם י' חדשים
ונקרא ג"כ שם הגדול משני האחים האלה רומילוס ועל שמו נקראת רומי . ושם הקקן
יוליאוס ועל שמו נקראת רומא . וכאשר בא זמן מלכות יוליאוס יאחריו אנוספוס והיו מלכיס
הקמים הוסיפו עוד חדשים בשנה לחרייס לכבודו ולזכרון שם להם להפארת
ותתי השנה מאל על פיהם י"ב חדשים . ותכון מלכות יוליאוס על עם רומי בחזקה וימלך
עליהם בכבוד כי הילד הזה יוליאוס בן השש עשרה שנה משל בחזקה ברומא חק הקסריות
כמשפט הקיסרים הראשונים ויסר בשנה הראשונה למלכותו את הממשלה אשר לרומא מהיוחס
ביד ישיב ויועליס ותתי מאל ביד קסריות עד היום הזה והיי כאשר גדל הילד הנקרא יוליאוס
ויהי בחור רודף בגבול בן עשרים היה גביר מלחמה והוא בן השש עשרה שנה שלמות מלבד
חודש אחר . וכשגוהו ה' שיש אשר היה משל ברומי בענת הש"כ יועליס כמשפט הממשלה
אשר היה סובבת ברומי על פי ישיב ויועליס את שימשוים לבד מזרח בממשלה שר לבא רומי
שלתו ובענת הזקנים הוועליס שלח גם את יוליאוס זה והוא בן י"ס שנה לכתב הנצומים
ולהכניע את כל המערב חתח ממשל רומי . וילך יוליאוס זה לשר לבא על חיל הנצומים
במערב כאשר הלק פויספוס וכל חיל הרומיים במזרח . ויגבר יוליאוס על כל מלכי
המערב ויכניעם ויעבירם חתח ממשלת רומי . ויכניע את גוי פרחקס ואת גוי ברחקוס ואת
כל מלכי המערב עד ים אוקיאטס (א) בגלח וגבורה . והיי בהיותו בן שלש ועשרים שנה כי
ארבע שנים נלחם עם מלכי המערב וישן וישב אל רומא בגלח וגבורה ויכוד וכבוד ויגבה
לבו על ככה . ויאמר לעם הרומיים ולכל גבורי החיל אשר ברומא חמי אמלךך על כל ממשלות
רומא ותיי אהיה לקצין וקיסר עליה כי לי ראו חק הקסריות . וכשמוע הישיב והש"ג
יועליס אשר לרומא לאמר כי יוליאוס מדבר כה וכה וישלחו אחריו ויאמרו לו האמנה גבה
לבך לדבר כה וכה . וישן אחס ויאמר המגיד לכם זה הגיד אחס ויה דברתי ומה האמנה גבה
ולא חיל מדברי ארעה . והוא היה קרוב לישיב ויעניו אלו ויאמר אלו לולי נחמול על
ילדוך ועל מייעוס דעתך הלא שפטרך כבר לבן מות כי תגבד ותמרוד בחק ממשלת רומא .
והלא שמעת אס לא ידעת כי לא נסבול מלך עלינו גם לא חק קסריות ועל זה נשבענו
וקיימנו ברית מימי חררכיניס המלך והוא הקיסר הראשון היוחר קודם אשר הופקד על
ממשלת רומי בשנת עשר ס לבנין המדינה . והיי כאשר פשע בממשלתו אשר לקח אשת איש
בחזקה והחטיב האשה על ככה ותדקור את בשנה ותמת כי הרגה את נפשה מאל נשבענו
אב סינו וקבלו לקיים בניהם הבאים אחריהם את שבועתם לביתו ישימו עוד מלך וקיסר
עליהם והיי בן עד בא אלכסנדרוס מקדון וכל כל ממלכות הארץ וימשול על רומא ויהסס
ברצונו עד יום מותו ואחרי מותו באו מלכיס אחרים ברומא מלך אחר מלך בגלותי חק
קסריות עד בא אמפילאטוס בן אשפולאטוס אנוג'ס . וישב למ חק קסריות הראשון עוד